Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 126. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 8-го ЛИПНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, JULY 8, 1982 No. 126 VOL. LXXXIX.

ПЛЯНУЮТЬ КОНВЕНЦІЮ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ЦЕНТРУ

Ню Йорк, Н.Й. (Р.Б.). — В понеділок, 28-го червня 1982 року, відбулися тут чергові наради Екзекутиви Комітету за Правопорядок, у яких, крім членів Екзекутиви, взяли участь також гості з західніх стейтів Америки, Арізони і Каліфорнії.

Голова відкрив наради о год. 7-ій вечора, привітав присутніх, в тому президента Українського Народного Союзу д-ра Івана О. Флиса, та гостей, Миколу Теслевича, представника відділу УККА у Фініксі, Арізона, Михайла Цара і Івана Століця, представників відділу УККА в Сан Франсиско, Каліфорнія, які як делеґати 20-ої Конвенції Українського Братського Союзу у поворотній дорозі через Ню Йорк задержалися тут, щоб використати нагоду бути на нарадах Екзекутиви та Комітету за Правопорядок і поділитися своїми думками.

На вступі д-р Флис заявив, що має уповноваження заступати на цих нарадах також неприсутнього президента Українського Братського Союзу Івана Олексина, який, перевантажений ліквідаційними справами щойно закінченої Конвенції УБС, не міг прибути.

Після прийняття запропонованого порядку нарад і схвалення протоколу з попередніх нарад Екзекутиви, що відбулися 10-го травня, звітували голова і члени Екзекутиви. Вислано в терен понад 3 тисячі збіркових лист на Українсько-Американський Громадський Фонд. Збіркова кампанія проходить успішно і її вислід буде проголошений в пресі після закінчення. У цій збірковій кампанії перед ведуть такі стейти: Ню Йорк, Ню Джерзі, Пенсильванія, Мишиґен і Огайо. З терену напливають також пожертви на СКВУ, що їх Екзекутива перешле згодом на адресу Секретаріяту СКВУ в Торонто.

Найважливішою точкою нарад була справа підготови Конвенції для створення Координаційного Центру і скликання передконвенційної Конференції з участю членів Екзекутиви, представників організацій, відділів Комітету та відділів УККА які співпрацюють з Комітетом за Правопорядок. Стверджено, що Екзекутива отримала останнім часом багато листів з терену, а окремі члени Екзекутиви ще більше телефонів з докорами під адресою Екзекутиви за повільну дію і з рішучою вимогою не зволікати довше із датою Конвенції.

У висліді дискусії заплянowано відбути Конвенцію для створення Координаційного Центру 19-21-го листопада 1982 року у Філядельфії. Програма Конвенції буде подана до відома в пресі.

Згідно з вже раніше заповідженим пляном, відбудеться передконвенційна Конференція 2-го жовтня 1982 року для затвердження пропозицій Екзекутиви відносно програми та правильника Конвенції та інших інформаційних матеріялів.

До того часу обрані комісії мають закінчити свої завдання і запропонувати до затвердження: статутова у складі д-р Петро Стерчо і д-р Роман Борковський — проєкт статуту; програмова, у складі д-р Богдан Витвицький, І. Павленко і д-р Роман Барановський — програму Конвенції, правильник і інформаційні матеріяли. Екзекутива звернулася з проханням до д-ра Флиса, І. Олексина і д-ра Богдана Шебунчака наміти-

(Продовження на стор. 3)

Американський Уряд не хоче допомагати совєтському бльокові

Женева, Швайцарія. — Закріплюючи своє непохитне становище відносно Совєтського Союзу, американський уряд повідомив, що не буде брати участі у пляні Об'єднаних Націй, який може допомогти державам совєтського бльоку.

Урядові американські чинники повідомили Економічну комісію для Европи при Об'єднаних Націях, що вони відкликують свою участь у пляні, який мав на меті зміцнити співпрацю між Сходом і Заходом у продукції та вжитку енергії.

Ця постанова президента Роналда Реґена та його уряду йде вслід за гострим виступом проти допомоги у будові газопроводу із СССР до Західньої Европи. Найновіша постанова була причиною відсутности американських фахівців на семінарі у полудневій Югославії, що його влаштувала Економічна комісія при ОН для розгляненння можливостей вживання сонця і вітру на островах Середземного моря. Цей семінар, як вияснюють організатори, мав на меті допомогти найновішими технічними здобутками країнам південносхідньої Европи.

Відкликання американських представників, що є найкращими знавцями в технології вживання сили вітру та сонця, може, на думку організаторів, пошкодити більше ЗСА як СССР.

В Ню Йорку збомбили дипломатичні місії

Ню Йорк, Н.Й. — Останній довгий кінець тижня з нагоди Дня Незалежности ЗСА позначився тут рядом несподіваних бомбових вибухів різних терористичних груп, що пробують в цей спосіб дати про себе знати.

Перший такий вибух бомби був у юґославській подорожній аґенції в Асторії і він знищив львину частину приміщення аґенції, як також довколишні автомобілі та мешкання. Декілька годин пізніше відкрито бомбу у передсінку юґославської летунської лінії напроти катедри св. Патрика у серці Мангеттену.

День пізніше, в понеділок 5-го липня, підложено бомби під дипломатичні місії Франції та Ливану у горішньому Мангеттені. Обидва вибухи на щастя не зробили великої шкоди, а передусім не принесли жертв у людях. Того самого дня у ранніх годинах вибухи знищили три телефонічні будки в долішньому Мангеттені і покалічили прохожих склом.

У всіх цих випадках злочинців не відкрито, а хто це був — різно здогадуються. Після вибухів біля французької і ливанської дипломатичних місій пресове аґентство Ассошієйтед Пресс отримало анонімний телефон, що атентанти виконали члени Жидівської ліги оборони, як знак протесту проти запрошення французьким урядом Ясіра Арафата та ливанських симпатій до ПВО.

МЕХІКО МАЄ НОВОГО ПРЕЗИДЕНТА

Мехіко Сити, Мехіко. — Міґуель де ля Мадрід Гуртадо, кандидат партії, що править Мехіко вже впродовж 53-ох років, легко виграв останні вибори, які відбулися в неділю, 4-го липня ц.р., і став наслідником дотеперішнього президента Хозе Льопеза Портільйо.

Міґуель де ля Мадрід Гуртадо

Новий президент, який має 47 років, є консервативних переконань, по професії економіст і вихованець Гарварду. Він відомий з того, що є типовим бюрократом, який виріс у своїй революційної партії на улюбленця дотеперішнього президента.

Мехіко, хоча є демократичною державою, від 1929 року є під пануванням одніеї партії, а саме Інституційної революційної партії, яка досі ще не програла ні одних виборів. Кожний вибраний президент — член цієї партії — має диктаторські привілеї, до яких належить також вибрання з-поміж членів партії свого наслідника. Тому, хоча М. Де ля Мадрід Гуртадо не має політичного досвіду виграв у виборах легко, помимо натяків, що у виборах були певні неправильності. Ліві націоналістичні кола у Мехіко не дуже захоплені новим президентом, з уваги на його зв'язки із ЗСА. Все ж усі сподіваються, що Гуртадо наладнає економічні проблеми Мехіко, перед усім зменшить інфляцію і збалянсує бюджет.

Заприсяження нового президента заплянowано на 1-го грудня 1982 року.

Подивляли затемнення місяця

Ню Йорк, Н.Й. — Мільйони людей східнього побережжя ЗСА подивляли при незвичайно сприятливій погоді повне затемнення місяця в ніч із понеділка на вівторок 5-6 липня.

Це було найдовше затемнення місяця від 1859 року і тривало через дві години від 2:38 години після півночі до 4:24 години ранку.

Чисте небо і незвичайні атмосферичні обставини причинилися до того, що образ затемнення місяця був справді незабутній. В тій порі року місяць розташований особливо низько над горизонтом в східній частині ЗСА і тому виглядає більший. Подивляти можна було те видовище без ніякої небезпеки для очей, про яку звичайно остерігають при затемненні сонця.

РЕҐЕН ПРОПОНУЄ ВИСЛАТИ ВІЙСЬКА ДО ЛИВАНУ

Лос Анджелес, Каліф. — Президент Роналд Реґен погодився в засаді, що, як буде потрібно, він вишле малу кількість американських військ до Ливану, щоби допомогли у спокійному евакуюванні палестинських повстанців, оточених у Бейруті, і стерегли спокою в часі перемир'я. Ця заява Реґена викликала дуже різну реакцію так у ЗСА, як і у світі.

Першими у коментуванні слів Реґена були совєтські офіційні чинники, які вдарили відразу тривогу, що американські, навіть найменші силою війська у Ливані, означатимуть активну участь ЗСА у тому воєнному конфлікті. Ізраїльський уряд в Єрусалимі, де пропозиція Реґена була відома декілька годин раніше, як на терені ЗСА, поінформували, що рівночасно із американськими військами мали б до Ливану приїхати також французькі. Франція заявила, що готова вислати малий контингент своїх військ, якщо про це попросить уряд Ливану та буде згода ПВО. Разом мало б бути не більше як 1,600 американських та французьких вояків, єдиним завданням яких було б розділити палестинські війська від ізраїльських у західньому Бейруті та дбати про додержання перемир'я. Пропозиція Роналда Реґена була дуже обережна і він застерігся, що не буде ніяких акцій, доки не вплине формальне прохання від ливанського уряду. Вислання навіть найменших числом військ до чужої держави вимагає також згоди на це американського Конґресу і може обмежити таку акцію до шістдесяти днів.

Розуміється, Ясір Арафат відкидає пропозицію Реґена, щоби палестинські війська евакуювали західній Бейрут під опікою американських військ. Він однак не виключає американського активного втручання у задержанні перемир'я в Ливані.

В Америці

У САМ ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТИ, 4—ГО ЛИПНЯ Ц.Р., причалив без найменших проблем космічний корабель „Колюмбія" на військовому летовищі Едвардс у Каліфорнії. Тій радісній події придивлялися тисячі людей, а з ними президент Роналд Реґен з дружиною, які перебувають тепер у Каліфорнії на коротких вакаціях. Семиденний лет довкола землі — це був останній пробний лет цього космічного корабля, який тепер готовий до правильних транспортових міжплянетарних летів. Президент Р.Реґен вітав обидвох астронавтів, що летіли у космічному кораблі, і підкреслив важливу ролю, яку буде відогравати ця правильна міжплянетарна комунікація у науковій, господарській та мілітарній політиці ЗСА і вільного світу.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН У СВОЄМУ привітанні космічного корабля підкреслив значення цього лету і міжплянетарної програми ЗСА, але нічого не сказав про фінансову допомогу для НАСА, що її очікують від Уряду її представники.

П'ЯТИРІЧНІ ПРАЦІ НАД ДОСЛІДАМИ РАКА грудей виказали, що пересвітлення промінням Рентґена, т.зв. маммографія, може з певністю устійнити рака грудей у дуже початковій стадії. Дослідники із Американського Ракового Товариства і Крайового Ракового Інституту стверджують, що своєчасне відкриття рака грудей дає можливість його зовсім вилікувати, особливо у молодих жінок. Своєчасно лікарі остерігали були перед частими пересвітленнями промінням Рентґена, однак тепер вони уважають, що жінкам понад 50 років такі пересвітлення не шкодять, а допомагають відкрити рака грудей у дуже початковій стадії.

В ГОРАХ КОЛОРАДО ЗАКІНЧЕНО ТИЖНЕВІ пошуки за 12-літнім хлопцем, що відбився в мандрівці від батьків і пропав у горах. Двісті двадцять добровольців і гелікоптери шукали хлопця, що пішов гірською дорогою і не повернувся. Побоюються, що він ослаб, коли вночі температура впала нижче зера, і правдоподібно упав у якусь стрімку щілину; в тому разі його тіло може ще довгий час не найдеться. При нагоді тих розшуків знавці-альпіністи остерігають, що із приходом літнього сезону і напливом великої кількости мандрівників, які не мають заправи до високогірської мандрівки, буде, на жаль, щораз більше таких випадків. Тому вони закликають до обережности і дотримування усіх засобів безпеки, що їх часто люди легковажать.

ВОДІЙ ТЯГАРОВОГО АВТА ІЗ КАЛІФОРНІЇ виконав в навечір'я Дня Незалежности свою молодечу мрію — полетіти в простори. Зробив він це дуже ориґінально, а саме — прив'язав до звичайного надвірного крісла з алюмінію 45 водневих бальонів а для обтяження — пляшки із звичайною водою, сів на це крісло і полетів на висоту 16,000 стіп. Приємність того ориґінального лету у простори, щоправда відобрав той факт, що відважний летун зовсім закацяб від холоду. Рештками сил він вистріляв бальони рушницею, яку мав зі собою, і в той спосіб принизився до землі. Цей дивний лет побачили з двох літаків, що саме летіли поблизу, і ці обсерватори ствердили, що ориґінальний летун повинен бути покараний за своєвільний лет. Одне певне, такий лет вже він хіба не повторить.

СОЮЗІВКА ВІДКРИЛА 30-ИЙ ЛІТНІЙ СЕЗОН

Союзівка (з.с.). — Сотні українців „з усіх усюдів" заповнили майже всі стежки і прогалини та паркувальні площі на цій оселі УНСоюзу в суботу, неділю і понеділок, 3-5-го липня ц.р., під час довгого кінця тижня з нагоди свята Дня Незалежности, який заразом становить початок нового літнього сезону на Союзівці. Дощова погода у пізніх пополудневих годинах в суботу не погасила ентузіязму молоді, яка насолоджувалась мистецькими програмами, користала з усіх улаштувань оселі та забавлялася у вечірніх годинах під звуки двох популярних оркестр.

Ці звуки ще в п'ятницю увечорі приглушували спорадничі вибухи „феєрверків", які освітлювали площі, будівлі і басейн, а відтак полум'яною каскадою спадали вниз. Феєрверки не вгавали й вдень, денервуючи змагунів-тенісистів, які саме під час цього кінця тижня змагались на кортах Союзівки у першому з п'ятьох турнірів сезону.

Перша забава на терасі „Веселки" відбулась у п'ятницю увечері під звуки акордеоніста Аліка Худолія і бубніста Дорка Сенчишина, які ще минулого сезону становили офіційну оркестру Союзівки. В суботу увечорі приґравала оркестра „Темпо" під керівництвом Іринея Коваля, а в неділю знову ж А.Худолій і Д. Сенчишин.

У першій мистецькій програмі сезону, в суботу увечорі, виступив баритон Микола Фабрика при акомпаньяменті своєї дружини Ірини. Соліст обдарував вдячну публіку кількома українськими аріями і піснями, як теж італійською, еспанською і американською композиціями. Крім М. Фабрики, у програмі виступив із двома сольовими точками акордеоніст А. Худолій. Конферансьє Аня Дидик представила у перерві присутніх на залі головного предсідника УНСоюзу д-ра Івана Флиса, колишню заступницю головного предсідника, а тепер почесного члена Головного Уряду Марію Душник, господаря оселі і вже головного радного Володимира Кваса, головну радну Анну Гарас, головного редактора „Свободи" Зенона Снилика, редактора асистента „Українського Тижневика" Марту Коломиєць, нового управителя Союзівки Юрія Прокопця, як теж присутню „Міс Союзівку" Ліду Чопівську та її попередниць Орисю Ганушевську і Арету Ракочу. Під час програми теж висвітлено короткий фільм Славка Новицького про УНСоюз, його пляни забезпечення і вклад у розвиток української громади на північноамериканському континенті.

У неділю увечорі, першу частину мистецької програми виповнили: А. Дидик, Ліда Гаврилюк, вокалістка Оксана Тромса і А.Худолій рецитаціями і піснями для відзначення Дня Незалежности ЗСА. Цієї теми притримувались майстри модерного танку Нуся Мартинюк і Картер МекАдамс, які відтворили композицію Рендолла Томпсона під заголовком „Заповіт волі" до слів третього президента ЗСА Томаса Джефферсона. Англійський текст слів роздано раніше всім присутнім для кращого зрозуміння хореографічного символізму на сцені.

У неділю вранці, крім Богослужінь в українській католицькій церкві св. Трійці, що їх відправив о.д-р Богдан Волошин, в каплиці св. Володимира Службу Божу відправив Блаженніший Владика Мстислав, який ще попереднього дня прибув на оселю, зустрічаючись з місцевими вірними УПЦеркви в ЗСА та з гостями Союзівки, включно з головним предсідником д-ром І. Флисом. Після Богослужен ня в неділю, в якому взяли

(Продовження на стор. 3)

(фота: Марта Коломиєць)

Владика Мстислав під час відправи у каплиці св. Володимира на Союзівці.

Микола і Ірина Фабики дякують за оплески.

З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ БІБЛІОТЕКАРІВ

Чикаґо, Ілл. (УБТА). — Цьогорічний З'їзд Українського Бібліотечного Товариства Америки відбудеться в днях 10-11-го липня у Філядельфії під час конвенції Американської бібліотечної асоціяції. З'їзд відбудеться у двох сесіях.

В суботу відбудеться бібліографічна конференція, а в неділю Загальні збори. Конференція відбудеться в Балч інституті. Початок конференції — год. 12:30 по полудні. Загальні збори відбудуться в неділю о год. 8-ій вечором в мотелі Голідей Інн при Bejamin West B.

У світі

В АРҐЕНТИНІ ПРИЙШЛО ДО ДЕВАЛЬВАЦІЇ арґентинського песа, щоб в цей спосіб допомогти економії, яка є в критичному стані. Новий міністер економії Хозе М.Д.Пасторе, заявив у своїй першій телевізійній промові, що експериментальний вільний ринок допровадив Арґентину до катастрофічної господарської ситуації, яку добила війна на Фальклендських островах. Крім девальвації песа, Пасторе плянує гострішу контролю імпорту, валютових вимін і друку грошей. В тому самому часі Пасторе думає підвищити платні для робітників.

АНТОНІО ҐУЗМАН, ЯКИЙ СТАВ ПРЕЗИДЕНТОМ Домініканської республіки у 1978 році і заповів, що буде на тому пості лише через одну каденцію, згинув в неділю, 4-го липня ц.р., від стрілу, який сам собі завдав. Спершу повідомляли, що це був випадок, але виглядає, що Ґузман покінчив самогубством із невияснених ближче причин. В Домініканській республіці відбулися у місяці травні вибори, у яких виграв сенатор Сальвадор Й. Блянко, хоча діючий президент пропонував на своє місце свого заступника Джакобо Майлюта Азара. Несподівана смерть президента Ґузмана струсила сильно цілим населенням. Негайно заприсяжено діючим президентом Дж. Азара, який буде правити державою до 16-го серпня, коли владу перебере новообраний президент С.Й.Блянко.

В КИТАЇ, ЯК ВЖЕ ІНФОРМОВАНО, ПОЧАВСЯ систематичний перепис населення, найбільший в історії, що має охопити більйон людей. Китайський уряд хоче тим переписом не тільки встановити кількість своїх громадян, але й заплянувати дальшу контролю числа народин, яка в Китаї дуже важлива, коли взяти до уваги, що там щодві секунди народжується дитина і населення зростає у рекордовому темпі. За часів комуністичного уряду переведено два переписи населення — у 1953 і 1954 роках. При тих переписах уживано однак ручний калькулятор, що впроваджений був ще за династії Мінґа шість століть тому назад. Тепер вживають для обрахування населення 29 компюторів, спроваджених із ЗСА, а перепис переводить п'ять мільйонів урядовців.

СТРАЙК ЗАЛІЗНИЧНИКІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ, другий в одному тижні, змушує понад півтора мільйона осіб шукати за іншими середниками транспортації. Всі дороги до Лондону є переповнені, але англійці стараються і цей страйк приймати зі спокоєм та не переривати своїх щоденних зайнять. Уряди та підприємства Лондону випрацювали відповідний поділ праці, так, щоб не всі приходили у той самий час і тим самим облегшили проблему руху автомобілів на дорогах.

У СХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ УРЯД ПОВАЖНО занепокоєний антимілітарними групами, що там активізуються. Хоча всі ці групи, кажуть, є невеликі, але вони мають підтримку Євангелицької Церкви, яка і у Західній Німеччині провадить широку протинуклеарну акцію. Уряд Східньої Німеччини тепер особливо стежить за усіми проявами неспокоїв чи протиурядових рухів, бо має приклад із своїх сусідів — поляків.

У ЗМАГАННЯХ ЗА СВІТОВИЙ ЧЕМПІОНАТ з тенісу у Вімбледоні, Англія, першунами стали серед жінок Мартіна Навратілова, а у групі чоловіків, після завзятої боротьби у п'яти сетах Джіммі Коннорс переміг Джана МекЕнро.

ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД НАМОВЛЯЄ ПАПУ ІВАНА Павла II відкликати свою заплановану подорож до Польщі, а принайменше її відкласти. Польські урядові чинники мають надію, що Папа сам відкличе поїздку пляновану на відзначення 600-річчя Матері Божої в Ченстохові і цим заощадить їм неприємности та обурення населення, коли прийдеться відмовити Папі в'їзду в Польщу. Уряд побоюється, що присутність Папи в Польщі викличе нову хвилю неспокоїв та демонстрацій, тим більше, що Папа напевно крім церковних святкувань використає можливість інтервеніювати у справі арештованих членів „Солідарности" та все ще обов'язуючого надзвичайного стану.

ДО ЦЮРІХУ ПРИ[illegible] [illegible]ОДИНА ШАХОВОГО мистця Віктора Корчного, який від шести років „вибрав свободу" та живе поза кордонами СССР. Шість років тривали його старання, щоб його родину випустили із Совєтського Союзу і ця журба за родину коштувала Корчного — як він каже — місце першуна світу у шаховій грі. Родина Корчного, а це дружина, теща і син, прилетіли до Цюріху з Ленінграду. 23-літній син Ігор саме закінчив 30 місяців заслання у концентраційному таборі за те, що не хотів служити в армії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City N J 07303

Загроза релігійної війни в Ливані

Трагедія Ливану ще не закінчилася; тут далі йде руїна в людях і економіці, а все це віщує країні велике нещастя. Руїна в Ливані, спричинена довголітньою боротьбою між християнами й мусулманами, в останньому часі загострилася інвазією ізраїльських збройних сил. Тож у Ливані є великі побоювання, що нова релігійна війна є дуже можливою.

Як відомо, модерний Ливан був створений в 1943 році після закінчення французького мандату. Тому що населення Ливану є майже навпіл християнське і мусулманське, створено таку політичну структуру, яка унеможливлювала перевагу однієї групи над другою.

Тепер, з перемогою Ізраїля над Палестинською Визвольною Організацією, з перемогою, в якій християнська міліція, організована в Християнській фалянзі, відігравала важливу ролю, ливанські ісламці передбачують неминучу війну з християнами з двох причин, а саме: а) ріст християнської мілітарної сили в Ливані з огляду на всебічну піддержку Ізраїля (і посередньо ЗСА), і б) знищення ПВО, головних союзників ливанських мусулманів, та їх ізоляція від інших арабських союзників.

Ці стурбування зросли на силі в наслідок рішення Християнської фалянґи номінувати 34-літнього Башіра Ґемаєля наступним президентом Ливану, який також командує християнськими мілітарними формаціями у боротьбі проти ПВО.

Вибори на президента 99-членним парляментом мають відбутися 23-го серпня ц. р. Назначення шефа християнської міліції кандидатом на президента є, в опінії мусулман, зломанням оригінального чартеру модерного Ливану.

Згідно з тим чартером-конституцією, президентура Ливану була запевнена за кандидатом християн-маронітів; прем'єр-міністра назначували ісламці з групи Сунні, а голову парляменту кликали з мусулманської групи Шіїтів.

На думку мусульманських провідників, вибір президентом Ливану представника Християнської фалянґи є однозначний з пануванням християн у Ливані тим більше, що ізраїльці всебічно підтримують християнську частину населення Ливану. Навіть тепер, коли встановлено „перемир'я" в Ливані, християнські збройні сили на північ від Бейруту випирають ісламців з різних сіл, чим у свою чергу викликають напади мусулман на християнські церкви та манастирі. У цій околиці оперують не тільки мусулмани, але також комунізуючі відділи „лівих соціялістів", які борються не за таку чи іншу віру, а за новий „соціялістичний лад".

Трагедія Ливану полягає в тому, що його слабий коаліційний уряд не міг і далі не може дати ради з палестинцями, а також сирійцями, які вибрали Ливан за терен своїх операцій в основному проти Ізраїля, а при тому також створили тут терен для випробування совєтської зброї і комуністичних протизахідних ідеологічних теорій.

У своїй останній пресовій конференції президент Реґен недвозначно заявив, що ціллю американської закордонної політики є „очищення" Ливану від всіх чужоземних збройних сил: палестинців, ізраїльтян і сирійців.

Володимир Душник

МОСКВА „МОДЕРНІЗУЄ" АТЕЇСТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

Американський релігійний провідник Біллі Ґрегем був надто коротко в Москві, щоб мати можність познайомитися з всіми аспектами релігійного життя у цій комуністичній імперії.

Майже в тому самому часі Роберт Джілетт, кореспондент „Лос Анджелес Таймсу", прислав актуальну статтю на тему заходів уряду Совєтського Союзу в справі „модернізації" атеїстичного виховання. Кремль без сумніву побоюється, що релігія поволі, але постійно і послідовно розкладає комуністичний ідеологічний контроль над молоддю.

Дуже наглядно часописи, радіо і телевізія враз з спеціяльними ідеологічними журналами в унісон віддзеркалюють зростаючу стурбованість уряду в зв'язку з провалом пропаґанди в аспекті безбожницького виховання. Ці „виховні" методи, що їх характеризують грубіянство і вульґаризм, не зважаючи на 60 років безнастанної релігійної пропаґанди, не можуть нагнути молоді на свій бік.

Ця „всесоюзна кампанія" за модернізацію атеїстичного виховання зосереджується на двох специфічних просторах СССР, де релігія і націоналізм — тісно пов'язані.

Трудноші в опануванні атеїстичною пропаґандою населення в СССР найсильніші на західніх теренах СССР, в Україні, Білорусі і Балтійських країнах, де живе найбільше католиків, баптистів і визнавців інших протестантських вірувань. Ахіллесовою п'ятою для СССР є і мусулманські народи Центральної Азії (Туркестан), що межує з центрами традиційного ісламізму — Афґаністаном і Іраном.

Ця кампанія дуже важлива з точки зору совєтського уряду для великих центрів на схід від Уралу, в Сибірі, де евангелисти-християни роблять значні поступи в пропаґуванні їхнього віроісповідання.

Засобами в „модернізації" безбожницького навчання урядові СССР служить ряд заходів і метод, як організування атеїстичних клюбів, нові вишкільні курси для лекторів-промовців, безнастанні заклики в пресі, радіо, — все для збільшення чуйности проти „східних" проповідників і „підривних контрабандистів Біблії", як теж впровадження більш софістикованого навчання атеїзму в школах.

В Ашхабаді, столиці мусулманського Туркменістану (на кордоні Ірану) в січні ц. р. місцеві комуністичні власті повідомили, що перший із їхніх 22-ох нових „університетів" відчинив дворічні курси, щоб там вишколювати „місіонерів наукового атеїзму" для праці в школах і фахових інститутах.

У Латвії над Балтійським морем 6,000 атеїстичних лекторів закінчили місцеві школи — один на кожного з 416 мешканців країни. Вони мають невтомно працювати над викриванням „лиха" релігії. Під заголовком — „Осягнімо ефективне атеїстичне виховання", лотиський журнал „Сіна" недавно перестерігав, що „незаперечні осяги в поборюванні релігії і глибока і безповоротна криза релігії і Церкви ще не означають, що релігія зникне з власної волі".

У сусідній Естонії Міністерство вищого виховання повідомило, що в країні впроваджено „спеціяльні міри, щоб атеїстичне виховання було більш ефективним".

Ця нова атеїстична кампанія йде впарі з діяльністю уряду Совєтського Союзу, який намагається переконати західніх релігійних провідників, що Російська Православна Церква, як теж і всі інші релігійні віроісповідання, признані урядом, „являються свобідними і незалежними голосами 'совєтського народу' ", що висловлює стурбованість невтронною бомбою й іншим „американським" атомовим озброєнням.

Натомість, промовляючи до „радянського народу", речники совєтської влади дораджують, щоб громадяни „серйозно не брали поради чи навчання їхніх церков, бо в засаді кожна релігія ворожа модерному суспільству".

У своїх намаганнях Кремль осягнув свого роду успіх, коли в травні йому вдалося стягнути 450 релігійних провідників поцейбіч і потойбіч залізної заслони на антинуклеарну конференцію у Москві, яка осудила Захід (ЗСА) за перегони в атомових зброєннях".

Цю конференцію, що її зорганізувала Російська Православна Церква під наглядом комуністичної Москви, широко розрекламовано по цілому світі з огляду на контроверсійну на ній присутність американського релігійного провідника.

Любомир Павлович

ЗАВДАННЯ НА ПОТРЕБУ

Поважну силу, яка відіграє важливу ролю у боротьбі українського народу за його національно-державне відродження, становить його зорганізована спільнота за межами України, а передусім її виховно-освітній сектор, завданням якого є збереження в українській молоді української духовости, ідентичности та органічної тягло сти з українським народом. Свідома того, що тільки національно-віддана молодь може включитись та продовжувати працю в наших існуючих громадських організаціях і установах, а в хвилині потреби стати в авангарді боротьби українського народу за його самостійне існування, українська зорганізована спільнота у кожній країні своїх поселень створила густу мережу виховно-освітніх організацій і установ, завданням яких було в минулому і залишається у сучасному не тільки виховно-освітня праця, але в першу чергу намагання, щоб українська молодь, яка виростає і виховується у чужому оточенні, залишилася національно свідомою, зацікавленою і активно заанґажованою у всьому, що торкається України та українського народу.

Сучасна дійсність в Україні, передусім наполегливі намагання Москви знищити наш народ шляхом постійного терору, русифікації і розпорошення, впарі із тим постійний денаціоналізуючий тиск нашого довкілля в країнах наших поселень, накладають на нашу зорганізовану спільноту в розсіянні все більші і трудніші завдання. Це в першу чергу відчувають наші освітньо-виховні організації і установи, які намагаються протиставитись цьому лихові шляхом застосування відповідних метод, форм та засобів виховання нашої молоді, не міняючи, однак, основного змісту і мети. Очевидно, хоч наш виховно-освітній сектор свідомий своєї відповідальности, своєї функції і ваги, він часто натрапляє на великі перепони, які утруднюють, ускладнюють, навіть руйнують поважні задуми та почини. Здається, однак, найбільшою перешкодою та недоліком на цьому відтинку є відсутність у нашій спільноті виразного зрозуміння, зацікавлення та свідомого відчуття потреби самозбереження. У результаті виховно-освітній сектор не може належно протиставитись руїнницьким впливам нашого оточення, ні бути допоміжним чинником у підтримці визвольних процесів в Україні. Зрозуміло, як довго роля, функція і вага нашого виховно-освітнього сектора видається великій частині нашої спільноти в розсіянні дрібничковою, так довго всякі корисні і позитивні задуми і почини на цьому відтинку не можуть винагородити нас такими успіхами, як ми собі цього бажали б. Своєрідна інерція нашої спільноти в сфері виховно-освітнього сектора — це власноручна руїна нашого потенціялу, яка посередньо match тиме гіркі та болючі наслідки на цілість нашої спільноти в розсіянні.

Не зважаючи, однак, на постійно існуючі недомагання у сфері нашого організованого життя за межами України, збереження, зміцнення та дальший розвиток нашого виховно-освітнього сектора становить поважну, а може найбільш суттєву потребу, яку не слід нам легковажити. У противагу різним неґативним тенденціям, які намагаються обезцінити вагу виховно-освітнього сектора, потрібно посиленої акції, а передусім щирої, всесторонньої та ефективної підтримки нашої зорганізованої спільноти в розсіянні. До боротьби за позитивні моменти в сфері нашого виховно-освітнього сектора мусять стати всі національно-тверезі і продуктивні сили нашого зорганізованого суспільства. Наші чільні виховно-освітні організації і установи, які стоять на сторожі збереження українства в нашій молоді, можуть продовжувати своє існування і розвиватися, впарі з цим зберігати українську духовість в нашій молоді, творячи для наших поселень в діяспорі національно-свідомий актив, тільки тоді, як довго наша зорганізована спільнота в загальному дасть всесторонню і беззастережну, моральну і матеріяльну підтримку, задоволяючи цим робом всі моральні і матеріяльні потреби виховно-освітньому секторові.

І саме цей аспект примушує нас глибше призадуматись і взятись до діла. Тут бо справа не тільки майбутнього нашої молоді, але справа існування української спільноти в розсіянні. Саме цей болючий стан вимагає від нашої зорганізованої спільноти більшої самопожертви. А така самопожертва зумовлює:

1) виявлення більшого зацікавлення, відповідальности і активної участи в сфері нашого виховно-освітнього сектора;

2) створення матеріяльної бази для ефективнішої і конструктивнішої діяльности виховно-освітнього сектора.

3) уділення стипендій та інших матеріяльних засобів для нашої молоді, зацікавленої у продовжуванні і поглибленні свого знання у ділянці українознавчих дисциплін. Особливо для цієї молоді, яка національно свідома, але з матеріяльних причин неспроможна зробити це власними силами;

4) більшого зближення, координації та співпраці між виховними організаціями молоді і виховно-освітніми організаціями та установами в сфері виховання нашої молоді.

Все це повинна зробити наша спільнота, якщо її діяльність за межами України має віддзеркалювати виразне національно-духове спрямування і обличчя.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ
редагує інж. Лев Яцкевич

Машина часу

Найбільший побудник уяви молоді — це повісті наукової фантастики з їх безсмертним жанром подорожей у часі. Клясичним зразком такої повісти слід вважати повість англійського письменника Герберта Джорджа Велса. Герой його повісти, що його автор називає безіменно „подорожником у часі", відбуває свою „подорож" з Лондону 1895 року н. е. до Лондону 802701 року в „машині часу" власного виробу.

Однією із суперечностей подорожей у минуле, про які читаємо чи оглядаємо на екрані телевізора, є зустріч себе самого в минулому та втручання у дію минулих історичних подій, що становить логічний парадокс. Такого логічного парадоксу немає зате в подорожах у майбутнє, які, до речі, дають читачеві більше духовних переживань та ширший діяпазон фантазійних хвилювань, ніж подорожі у минуле. Чи такі подорожі можливі? Кожний з нас відбуває таку подорож у формі природного старіння, і кожного року бачить новий світ, нові осяги та нові продукти технології, про які ми читали тільки в фантастичних повістях.

Але існує ще інша можливість подорожей у майбутнє, основана на законах теорії релятивности. Згідно з тією теорією, найбільша швидкість у Всесвіті — це швидкість світла, що дорівнює 300,000 кілометрів на секунду. Якщо б хтось пересувався у просторі зі швидкістю більшою за швидкість світла, тоді він, летючи в простір у напрямі від землі, міг би наздогнати всі події, що відбулися на землі багато, багато тисяч літ тому. Щоб краще те зрозуміти, уявім собі, що всі події на землі переносяться у простір у формі образів на променях світла.

Тоді наш гіпотетичний астронавт побачив би, немов на фільмовій стрічці, події Другої світової війни, скинення атомної бомби на Гірошіму, висадку американських військ у Нормандії, оточення німецької армії під Сталінґрадом, події Першої світової війни, пролом лінії Мажіно, Версальський мир, знесення кріпацтва, битву під Полтавою, в'їзд Хмельницького до Києва, хрещення Русі, народження Христа, будову єгипетських пірамід, народження життя на землі та вкінці космічне оформлення нашої плянети.

Але тому, що у Всесвіті неможлива швидкість більша за швидкість світла (згідно з теорією релятивности Айнштайна), людина не матиме ніколи змоги відбувати подорож в минуле.

Зате, коли хтось летітиме в просторі зі швидкістю близькою швидкості світла, тоді сповільниться час; годинники сповільнять свій хід, а наше серце битиметься повільніше.

Цей феномен оснований на характеристиці атомомового ядра, що має вбудований свого роду годинник, який сповільняє час при збільшенні швидкости матерії.

І саме цей фантастичний, здавалось би, феномен дозволяє нам відбувати подорожі у майбутнє. Наша ґалактика, яку називаємо популярно „Молочним шляхом", має форму сочки, ширина якої дорівнює 60,000 світлових років. Це значить, що світловому променеві взяло б 60,000 років, щоб пролетіти нашу ґалактику впоперек. Але цей час не буде часом справжнього перелету цього променя, а часом, відліченим на годиннику „зовнішнього обсерватора".

Космічний корабель, що летів би зі швидкістю близько швидкости світла, відбув би цю подорож не за 60,000 але за 60 років, цебто в тисячу разів скоріше.

Якщо колись вдасться людству збудувати такий космічний корабель, тоді матимемо змогу об'їхати цілу нашу ґалактику довкола та вернути на землю через 2,000 років.

Можна уявити собі, які зміни ми знайшли б на Землі, якщо наша Земля до того часу проіснує, а наша цивілізація не знищить себе.

Згідно з особливою теорією відносности Айнштайна, такий космічний корабель міг би облетіти цілий Всесвіт на протязі життя однієї ґенерації та вернутися на землю багато мільйонів років у майбутньому.

На жаль, теорія відносности, як ми вже згадували, заперечує можливість розвинути швидкість космічного корабля більшу від швидкости світла, і тому, мабуть, ми ніколи не матимемо змоги відбути незвичайно цікаву подорож у минуле.

Технологічна проблема побудови космічного корабля, який летів би зі швидкістю близько до швидкости світла, дуже складна, але можлива. Піонер — 10, найшвидша ракета, що її коли-небудь запустили в простір інженери НАСА, летить у просторі зі швидкістю 10,000 разів меншою за швидкість світла. Це доказує, що наша технологія стоїть ще далеко позаду тієї технології, яка потрібна для побудови космічних кораблів, у яких зможемо відбувати подорожі у майбутнє. Але це не виключає можливости існування такої розвиненої технології, скажімо, на плянетах інших зір, у нашій чи суміжних ґалактиках.

АМЕРИКАНСЬКА АҐЕНЦІЯ, ЩО ЗАЙМАЄТЬСЯ контролею ліків і поживи остерігає, що ті пігулі, які мають допомогти втратити вагу тіла через заблькування крохмалів, є небезпечні для здоров'я. Досліди виказували, що ці пігулі викликують нудоту, викиди харчів із шлунку, бігунку і тому їх треба усунути із продажі.

Д-р Б. Кузь

КИРИЛО СТЕЦЕНКО

(У 100-річчя відомого композитора і заслуженого діяча культури)

Серед грона важливіших творців і основоположників оновленої української музичної творчости окреме місце належить відомому композиторові, педагогові і музичному критикові о. Кирилові Григоровичу Стеценкові, століття уродин якого припало у квітні цього року. К. Стеценко був не тільки добрим солістом і любителем рідного хорового світського і церковного співу — в тому відомим диригентом і організатором, але також, як і його учитель Микола Лисенко, він був відомим дослідником української народної музичної творчости і передусім — самовідданим культуротворчим діячем і співтворцем нашого музичного відродження початку XX століття.

Музичне обдаровання К. Стеценка і зокрема його новаторська діяльність у хорових жанрах музичної творчости, в яких він використовував різноманітність гармонійних засобів та багатство народних мелодій, позначилася окремим народним струменем на полі світської і церковної музики, а його самовіддана праця кинула його у незвичайно важливий для нашого народу і культури час на творчі вершини у важливих ділянках нашого культурного життя, в яких він залишив тривалий слід як композитор, музиколог, педагог і музичний та театральний критик.

Стеценко народився в родині свідомого маляра-самоука Григорія Стеценка в селі Квітки на Київщині. Вже з молодих літ він виявив мистецьке і музичне обдаровання; в 1892 році почав вчитись у мистецькій школі М. Мурашка та Софійській духовній школі, а згодом — у Духовній семінарії в Києві. Тут вперше він познайомився з проф. М. Лисенком — відомим композитором, з яким зв'язала його згодом творча приязнь, що значно вплинула на його музичне виховання, бо вже в 1899 році як студент він став солістом у відомому в тому часі в Києві репрезентаційному хорі М. Лисенка, а пізніше став навіть помічником самого директора.

Закінчивши в 1903 році Духовну семінарію, Стеценко, виявивши свій хист до диригентури, вступив до відомої Музично-драматичної школи Миколи Лисенка, де в роках 1904-07 поглиблював свої музичні зацікавлення, зокрема з теорії і композиції у групі проф. Г. Любомирського, відомого музикознавця і педагога, тоді ще викладача музично-теоретичних дисциплін. Однак найбільше завдячує Стеценко таки вмілому керівництву Лисенка, під значним творчим впливом якого навіть і в інших школах формувалися тоді також майбутні українські композитори: Я. Степовий, М. Леонтович, Б. Підгорецький, О. Кошиць, С. Людкевич, Л. Ревуцький, М. Вериківський та інші.

Як помічник Лисенка, К. Стеценко відбув тоді з хором кілька концертових подорожей по Україні, вивчав народну творчість та дав свої початкові хорові композиції: „Бурлака" (на слова Б. Грінченка), „Рано вранці новобранці" (на слова Шевченка), „Плавай, плавай, лебедонько" (на слова Шевченка), „Вечірню пісню" (на слова В. Самійленка) та інші пісні. В 1903 році він написав свою першу оперу „Полонянка" (незакінчена, на лібретто Є. Кротевича) про війну українського народу з турками.

Відгомін програної війни з Японією в 1905 році пролунав надіями і в Україні, сприяв національному відродженню серед населення, що й позначилось у творчості молодого композитора. Стеценко виявив свою прихильність цим народницьким рухам; це віддзеркалилося волелюбними мотивами його хорових композицій хоч би в таких хорах як „Заповіт" (на слова Т. Шевченка)), „Содом", „Прометей" (на слова О. Коваленка), а також написав у цьому дусі оперу „Кармелюк" (1906). У Києві він організував Народний хор, в репертуар якого ввів нові пісні, в тому і власні композиції.

Однак популяризація нових патріотичних мелодій серед народу викликала підозріння влади і цензури, і це стало причиною його арешту і виселення з Києва на Донбас в 1907 році.

Виселення Стеценка на Донеччину не тривало довго, бо там він виявився ще більш небезпечним серед опанованого революційними настроями робітництва. Тому через рік йому радо дозволили повернутися знову на Київщину, бо була спокійнішою і де він був менш невигідним для місцевої влади. Осівши вже в Білій Церкві, Стеценко дальше займався композиторською діяльністю, але вже більш релігійною, навчав співу і творив хорові гуртки. В 1911 році він був рукоположений в сан священика і переїхав на парафію в село Тирів на Поділлі (околиці Вінниці).

Ще будучи в Білій Церкві, Стеценко написав ряд важливих композицій, що згодом увійшли до скарбниці української театральної музики. Головнішими з його тодішньої творчости є музика до музичної комедії „Сватання на Гончарівці" та до відомих вистав — „Про що Тирса шелестіла" (С. Черкасенка), „Бувальщина" (А. Весоловського), „Циганка Аза", „Як ковбаса та чарка" (М. Старицького) та інші обробки, які він готував для театру М. Садовського в Києві. У цей період Стеценко написав відомі хорові композиції: „То була тиха ніч" (на слова Л. Українки), „Сон" (на слова П. Грабовського). „Весонько, весно" (на слова О. Коваленка), а також кантати „Шевченкові" і „Єднаймося" (на слова І. Франка), що увійшли до скарбниці української клясичної музики.

В цей час композитор присвячував більше уваги церковній музиці, вислідом чого є дві оригінальні „Літургії" і „Панахида", а також відомі хорові композиції, як „Господня молитва", „Отче наш", „Величає душа моя Господа" та інші, що стали складовою частиною репертуару наших церковних хорів. Перу Стеценка належать і відомі інші композиції з цього часу, а також чисельні обробки народних пісень.

Кирило Стеценко пам'ятав і про дітей і написав для них дві дитячі опери в 1911 році: „Лисичка, Котик і Півник" та „Івасик Телесик" (на лібретто Марка Кропивницького). Як добрий пастир, отець Стеценко цікавився життям своїх парафіян, зокрема культурними їх потребами — організував аматорські гуртки, диригував концертами.

Великі зміни в житті о. К. Стеценка приніс кінець Першої світової війни і революція в Росії і на Україні. В 1917 році композитор повернувся до Києва, де одержав працю в музичному відділі Міністерства освіти, знову ввійшовши у вир творчого життя. Він належить до грона творців українського відродження. У той час, коли Олександер Кошиць зайнявся організацією Української Державної Капелі, що виїхала на концертову подорож по країнах Західньої Европи, щоб інформувати чужинців про українську музичну культуру, зокрема про хорове мистецтво, Кирило Стеценко зайнявся організацією і вишколом другої відомої державної капелі „Думка", з якою як диригент подорожував він по Україні, даючи численні концерти для війська і для населення.

Під впливом тодішнього його творчого оточення постали його нові відомі хорові мелодії, що відтворювали тодішню дійсність і почуття композитора. Він написав хори: „Знов весна" (на слова Л. Українки), „Над нами ніч" (на слова Олеся), „У неділеньку святую" (на слова Т. Шевченка).

Починаючи з 1918 року, К. Стеценко був також викладачем у Музично-драматичному інституті ім. Миколи Лисенка, творчо допомагав молодшим композиторам. В цей час він написав музику до вистав „Гайдамаки" (за Т. Шевченком), „Богдан Хмельницький" (не закінчена, на лібретто М. Старицького) та скомпонував драматичну сцену „Іфіґенія в Тавриді" (на слова Л. Українки).

Хід політичних подій та невдача визвольних змагань дали фатальні наслідки для України — перемогу большевиків, а з тим — утвердження чужої влади і нових обмежень. Це розвіяло надії К. Стеценка і він покинув Київ в 1921 році, перейшовши на нову парафію в селі Веприку на Київщині (тепер Васильківський район). Але пригнічення, розчарування новою дійсністю і хвороба перервали його ще молоде життя весною 1922 року. Так ненадійно скінчилося творче життя незвичайно вартісної і обдарованої людини, що своєю діяльністю значно збагатила нашу музичну культуру.

У своїй музичній спадщині Стеценко залишив понад 30 хорових композицій та майже таку саму кількість сольоспівів на слова Т. Шевченка, Л. Українки, І. Франка, О. Олеся, О. Коваленка і інших. Окреме місце в його творчості має українська церковна музика, згадані дві „Літургії" і „Панахида", а також молитовні хорові композиції, його увертюри, кантати і численні обробки народних пісень.

Стеценко був одним із ґрона талановитих українських композиторів Київської групи, який, ідучи слідом за

(Закінчення на стор. 3)

Вишкіл пластових виховників в Канаді

Декілька років я не бував на пластовій оселі „Січ" в Ґрафтон, Онт., аж до 21-24-го травня ц.р., коли відвідав її, бажаючи побувати на вишколі впорядників і впорядниць для пластового юнацтва, зорганізованого Крайовою Пластовою Старшиною під проводом пл. сен. Іроїди Вінницької.

Оселя видавалася мені чомусь привітнішою, трава зеленішою, дерева більші і буйніші, повітря було таке чисте, що відразу десь губилася великоміська втомленість і дрімота. Тільки озеро було бурхливе, як і перед тим, зате великий басейн спокійно чекав справжнього літа.

Вступаючи до залі, де відбувався вишкіл, я завважив 15 молодих, гарних, веселих, повних ентузіязму хлопців і дівчат, які прибули з Монтреалю—4 особи, Оттави—1, Вінніпеґу—4, Торонто—4, і Саскатуну—2. Цікаво, що викладачі цього вишколу були люди молодої ґенерації з високою освітою, повні вирозуміння до молоді, вдумливі, опримістично настроєні та з довголітнім виховним досвідом.

Між ними я завважив моloденьку ст.пл. Христю Ковальську, яка щойно здобула докторат психології у Сорбонському університеті. Вона внесла деякі нові і цікаві елементи виховної проблеми і розв'язки, зокрема в справах старшого юнацтва. Виглядає, що більшість молодечих організацій мають проблеми власне зі старшим юнацтвом. Координатором і провідником вишколу був пл. сен. О.Джулинський. Програма триденного вишколу була цікаво побудована, теорія чергувалася з практичними вправами, було дещо й розваги та відпочинку.

Основну доповідь про „Ролю Пласту в українській громаді" виголосила пл. сен. І. Винницька, голова КПС Канади. Крім традиційної ролі Пласту у вихованні української молоді скавтовою методою, любови і життя в природі, вона особливу увагу звернула на потребу і важливість знання української мови, як ключа до української культури і взагалі нашої духовости.

Тому Пласт і надалі матиме суворі вимоги знання української мови для тих, що бажатимуть бути його членом. Відтак, після пластової гри, метою якої було представитися і запізнатися зі всіми учасниками, було висвітлено прозірки з крайових таборів у 1981 році.

На другий день вишколи пл.сен. Ю.Даревич цікаво виголосив ґутірку про „Основні елементи пластових занять". Про „Прикмети юнацтва" реалістично і цікаво говорила ст.пл. Ганя Шиптур, соціолог. На тему „Плекання української мови" стимулюючу і цікаву ґутірку виголосила ст.пл. Оксана Винницька. Вона доказала, цитуючи вірш Шевченка, що практично неможливо передати дух мови перекладом на чужу мову.

Вона також вказала на деякі мовні гри та засоби плекання мови. І справді, як сказав Гердер: „Чи має нація щось дорожче від мови своїх предків? У мовленні перебуває цілковите володіння думки, традиції, історії, релігії та основи життя, все, серце і душа".

Про пластові церемоніяли і їхне значення говорив ст.пл. Роман Зазуля, а про плянування діяльности — пл.сен. Д.Даревич. Ця ґутірка була успішною, бо всі учасники пізніше вміли опрацювати реальні пляни. Про проблему пластових проб та вмілостей реферував ст.пл. Б.Колос. На тему „Самовиховання" дуже цікаву ґутірку виголосила ст.пл. Х.Ковальська.

Пласт традиційно пробував вщеплювати молоді здібність навчитися самому ініціювати свою діяльність, плянувати і виконувати, щоб кожна молода людина могла діяти самостійно. З досвіду життя знаємо, що це не завжди вдавалося. Молоді вміють діяти як одиниці, але не можуть працювати як гурток чи група, тому потребують помочі виховного сектора, себто виховника від початку до кінця юначого віку, а до того самовиховний процес триває все людське життя. Юнацтво виховується за поміччю виховника так само, як виховник самовиховується за поміччю юнацтва.

Молодь шукає і вибирає собі провідників, героїв, які для неї являються символом її стремлінь, у яких вона вірить і за ними піде. Тому властне цей вік старшого юнацтва є такий важливий для нас і для неї і взагалі для нашого майбуття. Тому добрий приклад старших, заохота до співпраці і співучасті в діяльності, плянуванні і проводі, щось в роді челядництва в керуванні, є дуже притягаючим і заохочуючим середником співпраці молодих зі старшими.

Про книговедення, звітування, відзначення і перестороги говорили пл.сен. Д. Даревич і Т.Джулинська та ст.пл. Б.Колос. На тему життя у природі дуже цікаво та з гумором і з допомогою відповідних прозірок говорила ст.пл. Т.Онищук. Про пластовий світогляд вдумливу ґутірку перевела ст.пл. Т.Джулинька. В основному він є побудований на трьох головних обов'язках: вірності Богові й Україні, своїй владі та помочі ближньому, як і також пластових законах, які допомагають молодій людині стати свідомою і характерною українською людиною, де б вона не знаходилась у світі.

Таня у приступній формі дала молодим виховникам відповідь на такі питання: Хто я? Звідкіля я походжу? Куди належу? Яке моє відношення до інших? Яке моє місце в українській спільноті у світі? Яка є мета мого життя? Це прецікава тема. Про ролю виховника змістовно говорив пл.сен. О. Джулинський.

Оце мої короткі і, можливо, поверховні спостереження про цьогорічний вишкіл для юнацтва Пласту в Канаді. Я був радий і підбадьорений тим, що я почув і побачив. Неодин із батьків, зацікавлених вихованням, міг багато скористати. Пластова молодь є у добрих, дбайливих і чесних руках. Серед виховних матеріялів на вишколі моє око спинилося чомусь на короткій зате вдумливій цитаті неподаного автора, яка звучала „Твоє „я" так голосно кричить, що я не чую, що ти говориш". Їдучи додому, ця думка настирливо не давала мені спокою. Бо справді довкруги нас на „низах" й особливо на „верхах", так багато кричучих „я", що ми не спроможні знати, кого і що слухати. Мушу признатися, що на пластовій „Січі" в Канаді я також бачив „я", але я його чув і розумів.

В.Соханівський

ТРАДИЦІЙНИМ ЗВИЧАЄМ У ДЕНЬ Незалежности ЗСА, 4-го липня, американський амбасадор в СССР, Артур А. Гартмен, зложив привітання совєтському народові. Це привітання, що тривало 4 хвилини було передане через телевізію. У ньому амбасадор заявив, що ЗСА ніколи не вжиє нуклеарної зброї, хіба як їх заатакують Промова А.А.Гартмена викликала негайно таки у телевізійному коментарі атаку совєтських чинників, які закинули амбасадорові гіпокризію. Така гостра відповідь на привіт з приводу національного свята ЗСА трапилася вперше і вона знаменна тим, що їй прислуховувалися тисячі людей, які чекали на передачу змагань копаного м'яча з Еспанії.

НАЙБІЛЬШИЙ В ІСТОРІЇ ПЕРЕПИС НАСЕЛЕННЯ розпочався з 1-го липня на терені Китаю. Його переводять п'ять мільйонів урядників, які вживають, між іншим, компютерські машини, спроваджені із ЗСА. Перепис населення, перший від 18 років, має закінчитися в половині липня та охопити більйон населення Китаю.

Відділ СУА гостив делеґаток 30-ої Конвенції УНС в Рочестері

Голова 47-го Відділу СУА вітає сенатора Павла Юзика

Коли в Рочестері, Н.Й. розквітали, пишаючися небуденною красою, запашні бози і починалася 30-та Конвенція УНСоюзу, 47-ий Відділ Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки гостив у себе українських жінок-делеґаток та гостей на Конвенцію, щоб уприємнити їм побут у чужому місті „на провінції" та створити своєрідний настрій.

У понеділок, 24-го травня ц.р., в год. 7-ій вечора авто за автом заїжджало перед готель Голідей Інн (шоферували членки 47-го Відділу та їхні чоловіки) та підвозили гостей до школи св. Йосафата в Айрондеквайт на товариську зустріч.

В короткому часі зійшлася велика громада (коло ста осіб) - жінки, ну й, очевидно, чоловіки, які оцінюють і належно шанують СУА та його членок. Знайомилися одні з одними, а більшість зустрічала давніх приятелів. Викликам радости та здивування не було кінця. „О, то ти, Марійка? Ти зовсім не змінилася від останньої нашої зустрічі, але я б тебе не була пізнала...", і тому подібне... Не минуло багато часу, і ми всі почувалися, як одна велика українська сім'я, що зустрілся по довгій розлуці. Щиро по-родинному гостили усіх присутніх господарські референтки Відділу під проводом енерґійної Галини Несторович, яка подбала і про відсвіжуючий напиток „панч", і про каву та чай, і про смачне солодке.

Під час перекуски голова Відділу Ірина Руснак привітала усіх, а особливо несподіваних гостей — сенатора Павла Юзика з дружиною з Канади, голову Управи Українського Музею д-ра Богдана Цимбалістого (який використав нагоду, щоб похвалити УМ і його творців, Союз Українок Америки, та й просити за гроші не забув...), редактора жіночого журналу СУА „Наше Життя" Уляну Старосольську-Любович, Марію Савчак, кореспонденційну секретарку СУА; Ірину Падох; навіть Меланія Мілянович одна з учасниць першого Українського Жіночого Конгресу в Ню Йорку в 1932 році загостила до нас.

Іванна Мартинець, голова Окружної Управи північного Ню Йорку, коротко з'ясувала значення Округи та працю семи відділів, що розкинулися три в Рочестері, два в Баффало і два в Сиракюзах. Вона представила голів молоденького 120-го Відділу СУА - Ірину Сьолковську і Надію Трач від 46-го Відділу. Присутніх щиро привітала організаційна референтка СУА Марія Крамарчук і закликала членок, щоб продовжували конструктивну працю, а до нечленок звернулася із закликом вступати в ряди СУА.

Уляна Старосольська передала присутнім жмут споминів, вражень та цікавих моментів зі свого життєвого досвіду.

Наприкінці Ірина Щерба, секретарка 54-го Відділу з Вілмінґтону, Дел, наш гість, а одночасно делеґатка на Конвенцію УНС, зложила в імені присутніх гостей подяку господарям зустрічі за щиру питоменну гостинність українських жінок, в тому випадку союзянок, а представниця жіноцтва Канади, Бронислава Мельник з Монтреалю, членка ЛУКЖК, долучилася й своїми словами подяки і похвали за приємно проведений вечір у чужому місті, серед свого рідного, близького середовища.

Присутні мали нагоду оглянути рівночасно новозбудований храм св. Йосафата, назовні і всередені та подивляти ще один архітектурний твір світової слави Радослава Жука з Монтреалю.

Темна ніч та щирі побажання членок 47-го Відділу супроводили гостей із усіх закутин Америки і Канади у поворотній дорозі до готелю для продовжування Конвенції УНСоюзу.

Приязна атмосфера, що її створили членки Союзу Українок Америки першого дня нарад на товариській зустрічі, продовжувалася і панувала на Конвенції до її закриття.

Марія Крамарчук

Союзівка...

(Закінчення зі стор. 1)

Нуся Мартинюк і Картер МекАдамс виконують танок „Заповіт волі".

участь вірні обох віроісповідань, Владика Мстислав від'їхав.

„Наїзд" на Союзівку продовжувався в неділю і понеділок, коли то зокрема молодь користала із гарної соняшної погоди, щоб позмагатись у відбиванці чи тенісі, а відтак покупатись у холодній воді басейну. Щойно в понеділок під вечір почали котитись автомобілі з оселі на більші автостради, хоч деякі гості залишились тут на одно або двотижневий відпочинок. Їм заздрили від'їжджаючі, які мусіли пробиватись домів заповненими автомобілями дорогами.

Кирило Стеценко...

(Закінчення зі стор. 2)

Миколою Лисенком, зосередив свою діяльність на вивченні народної музичної творчости; багатством мелодій і різноманітністю гармонійних засобів він значно урізноманітнив свою творчість новими жанрами національної музики і тим збагатив наше музичне відродження на початку XX сторіччя та залишив тривалий слід у нашій музичній культурі.

Плянують...

(Продовження зі стор. 2)

ти відповідні особи на керівні пости Координаційного Центру і з ними перевести розмови. Організаційна комісія, у складі Евген Стахів, Ольга Кузьмович і Роман Данилюк, мають підготовити програму передконвенційної конференції. Технічну підготову Конвенції погодилася перебрати на себе Управа Відділу УКК — Українська Громада Метропольітальної Філядельфії, Інк.

Після того відчитано біжучу кореспонденцію з терену, від організаційної референтури Об'єднання Українсько - Американських Організацій в Маямі, Фльорида, від Комітету в Міннеаполісі, Міннесота, від Відділу УККА в Сан Франсиско та від окремих осіб, у яких всі висловили свої зауваження відносно ситуації та вимагають скликання Конвенції для заснування Координаційного Центру. В тому сенсі висловилися також присутні гості з Арізони і Каліфорнії. Вони поінформували про працю у своїх осередках та дали запевнення всебічної підтримки Комітетові за Правопорядок.

Рішено запропонувати на передконвенційній Конференції назву Координаційного Центру, відбувати конвенції що два роки та приспішити активізацію осередків у терені.

Представники організацій на передконвенційній Конференції 2-го жовтня повинні зложити відповідні заяви відносно співпраці в майбутній установі.

Чергові наради Екзекутиви Комітету за Правопорядок намічено на 2-го серпня 1982 року.

Екзекутива Комітету звернулася із проханням до українського громадянства складати свої датки на Українсько - Американський Громадський Фонд. Грошові вплати слід виписувати на: Ukrainian American Community Fund, і висилати на адресу: Ukrainian American Community Fund., c/o Ukrainian National Home, 140 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

ВЕЛИКОЮ НЕСПОДІВАНКОЮ У РОЗГРИВКАХ ЗА футбольне мистецтво світу в Еспанії була програна фаворизованої збірної Бразилії проти Італії вислідом 2-3. Цією перемогою італійці закваліфікувались до півфіналів, де змагатимуться проти збірної Польщі. У другому півфіналі, вже сьогодні зустрінуться збірні Західньої Німеччини і Франції. Фінал відбудеться в неділю, 11-го липня, а змагання за третє місце в суботу, 10-го липня.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ НЕЗАБУТНЬОЇ

сл. п. МИРОСЛАВИ МОРОЗОВОЇ

(бабуні)

на викінчення храму в Люрді складають 50.00 дол.

М. В. ОСТРОВСЬКІ

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ нашої Дорогої Стриянки

бл. п. проф. МИРОСЛАВИ МОРОЗОВОЇ

складаємо на Український Музей 100.00 дол.

Д-р Роман і Мґр Ольга МОРОЗИ

В 40 ДЕНЬ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого і Незабутнього Брата

бл. п. ДАНИЛА СЕРНИ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в СУБОТУ, 10-го ЛИПНЯ 1982 р. о год. 8-ій ранку в церкві ЧЕСНОГО ХРЕСТА в Асторії рівнож того самого дня в церкві СВ. ВОЛОДИМИРА в Ґлен Спей, Н. Й. та монастирі оо. Василіян в Ґлен Ков, Н. Й.

Просимо ласкаво Друзів і Знайомих згадати Покійного Данила у своїх молитвах.

БРАТИ з РОДИНАМИ

Ділимося сумною вісткою з Приятелями, Краянами та Знайомими, що дня 12-го червня 1982 р. Б. на 89-му році життя відійшла у Вічність наша Найдорожча Мама, Бабуня і Тета

бл. п.

СТЕФАНІЯ з ЧЕРКАВСЬКИХ ЯХТОРОВИЧ

колишня вчителька Золочівщини

ПОХОРОННІ обряди служились 14-15-16 червня 1982 р. ПОХОРОН з українського католицького собору св. Володимира й Ольги на кладовище св. о. Миколая в Чикаґо.

У смутку:

ОРЕСТ — син з дружиною РОМАНОЮ
ЛЯРИСА — внука з чоловіком БОГДАНОМ ІВАНЕЦЬ
МАРКО — внук
Ближча й дальша родина

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 4-го липня 1982 р. відійшов, ненадійно, у Вічність на 73-му р. життя наш Найдорожчий і Невіджалуваний Муж, Батько, Дідусь і Брат

сл. п.

МИХАЙЛО САҐАТИЙ

ПАНАХИДА — у четвер, 8-го липня 1982 р. о год. 8-ій веч. в пох. заведенні Івана Сенко, 89 Peninsula Blvd, у Гемстеді, Н. Й.

ПОХОРОН — у п'ятницю, 9-го липня о год. 9-ій ранку з того ж пох. заведення до церкви св. Володимира в Гемстеді при 709 Front St., а опісля на цвинтар Св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

У глибокому смутку:

дружина — СТЕФА
дочки — ОКСАНА з родиною
ЛЕСЯ з родиною
брат — МИРОН з родиною
сестри — ГАЛЯ з родиною
ОЛЯ з родиною
та ближча і дальша родина в Україні і Канаді.

Замість квітів проситься складати пожертви на Патріярший Фонд, церкву в Люрді та на Український Визвольний Фонд.

Ділимося сумною вісткою, з Членами Фонду Катедр Українознавства, (ФКУ) і з Українським Громадянством, що дня 28-го червня 1982 р., після короткої недуги, відійшов у Вічність, визначний меценат ФКУ

бл. п.

ІВАН ЛУЦИК

Покійний народився 17-го січня 1905 р. в с. Любинці, біля Стрия в родині Олекси і Параскевії з дому Білик.

ПАНАХИДА в середу, 7-го липня о год. 7-ій вечора в похоронному зав. Петра Яреми в Ню Йорку.

ЗАУПОКІЙНУ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ відправить духовний опікун ФКУ о. протоієрей Іван Ткачук в четвер, 8-го липня о год. 9:30 рано в церкві Всіх Святих 206 Схід 11-та вул. в Ню Йорку. Після відправи Тлінні Останки Покійного будуть поховані на цвинтарі Mt. Olivet Cemetery в Маспет, Н. Й. поруч з могилою Покійної дружини бл. п. Ольги з дому Гес.

Просимо помолитись з нами за вічну радість і спокій душі Покійного.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА ФКУ

ПОЖЕРТВИ

НА СПЕЦІЯЛЬНИЙ ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНЦЯМ В ПОЛЬЩІ

Листа ч. 6

Пожертви, переслані до Головної Канцелярії УНСоюзу:

Марія і Генрі Белбак	100.00
Манстер Ламбер Ко.	30.00
Іван Ґулич	25.00
Лука Кудрик, замість квітів на свіжу могилу бл. п. Василя Ковальчука	25.00
Михайло Губіш	10.00
Юліян Біндас	10.00
Іван Бішко	5.00
Разом	**205.00**

Відділ ч. 93 УНСоюзу:

Відділ ч. 93	50.00
Іван Данилюк	10.00
Юрій Тренклер	10.00
Володимир Турків	5.00
Стефан Кручковський	5.00
Разом	**80.00**

Відділ ч. 122 УНС	15.00
Укр. Допомоговий Комітет ім. М.Драгоманова	50.00
Комітет Укр. Спадщини в Ровд Айленді	50.00
Відділ ч. 165 УНС	25.00
Відділ ч. 206 УНС	50.00
Відділ ч. 217 УНС	50.00
Разом	**240.00**

Відділ ч. 238 УНСоюзу:

Відділ ч. 238	25.00
Василь Міґован	5.00
Данило Бортник	5.00
Григорій Шерстюк	5.00
Анна Ремик	5.00
Софія Давид	5.00
Менша пожертва	2.00
Разом	**52.00**

Відділ ч. 241 УНСоюзу	**25.00**

Відділ ч. 373 УНСоюзу:

Ярослав Вілямс	10.00
Франко Спиннер	10.00
Гаррі Порк	10.00
Ольга Собков	5.00
Йосиф Собков	5.00
о. Нестор Педелеський	5.00
Юлія Дзюбин	5.00
Ширлі Брелчер	5.00
Тома (прізвище нечітке)	5.00
Разом	**60.00**

Відділ ч. 377 УНСоюзу:

Осипа Михайленко	25.00
Іван Когут	20.00
Люся Арвін	20.00
Богдан Головід	15.00
Р. і С. Цегельські	10.00
П. і О. Левенець	5.00
Елсі Панчук	5.00
Микола Задойний	5.00

М. Копинець	5.00
Менша пожертва	3.00
Разом	**113.00**

Відділ ч. 488 УНСоюзу:

3-ій Відділ СУА	200.00
В. і М. Чорнецькі	25.00
М. і Л. Дидик	20.00
Таня Жукевич	20.00
Віталій Глич	20.00
о. М. Колодій	15.00
А. і Л. Ліневичі	15.00
Юрій Іллінський	15.00
д-р Орест Комарницький	10.00
Ярослав Бакович	10.00
Степан Попович	10.00
Ярослав Хичій	10.00
Омелян Комарницький	10.00
Теодозій Олексин	10.00
М. Винничок	10.00
К. і Я. Росоли	10.00
д-р Вітольд Левицький	10.00
Михайло Лозинський	10.00
Павліна Галій	10.00
Д. і О. Микити	10.00
О. і М. Бадинські	10.00
Маргарета Ґримланд	10.00
Ярослав Олійник	10.00
Василь Даниляк	10.00
Михайло Білоус	10.00
Василь Демчук	10.00
Михайло Жуковський	10.00
Ілейн Ґрумка	10.00
Стефан Ткачук	10.00
І. В. Ларсен	10.00
Марія Бордман	10.00
А. і Х. Салуки	5.00
Антін Заліський	5.00
Бетті Гикерт	5.00
Микола Тислевич	5.00
М. Шпак	5.00
Іван Ванько	5.00
Стефанія (прізвище не подане)	5.00
Іван (прізвище нечітке)	5.00
Мирон Бревка	5.00
Андрій Волос	5.00
Михайло Бронецький	5.00
Іван Беш	5.00
Слава Савицька	5.00
Менші пожертви	3.00
Разом	**628.00**

Відділ ч. 500 УНСоюзу:

д-р М.Гладишевський	20.00
Н. Папінчак	20.00
І.Р.Думка	20.00
Іван Кріль	10.00
Матвій Квасньовський	10.00
В.Різник	10.00
Богдан Зип	10.00
М. Ковальський	10.00
о. Б. Мартиник	10.00
Разом	**120.00**

Разом листа ч. 6	**1,523.00**
Попередні листи	**23,045.20**
Пожертви делегатів на 30-ій Конвенції УНС	**8,660.00**
Разом	**33,228.20**

Конференція Суспільної Служби Українців Канади

У дні 7-го травня ц.р. Суспільна Служба Українців Канади відбула свою Річну конференцію, в якій взяли участь голови і делегати 10-ох її філій, члени Головної Управи Централі ССУК і представники українських центральних організацій, які ведуть харитативну ділянку та мають тісне пов'язання не тільки з Централею, але також з поодинокими філіями.

Конференцію провадила голова Іванна Кушпета, допомагали їй заступник голови Степан Харко і дві секретарки – Катерина Гвоздецька-Сорока і Володимира Лучків. Відкриваючи Конференцію, голова відчитала лист-благословення від Митрополита Максима Германюка, а опісля попросила присутніх вшанувати хвилиною мовчанки пам'ять членів і працівників Суспільної Служби, які відійшли від нас у вічність.

Наради Конференції відбувалися у суботу, одначе вже в п'ятницю увечері переведено дві сесії: фінансову і Фонду „Поміч Україні". Звітування розпочала голова І. Кушпета, віддзеркалюючи проробленуу працю за час півтора року у відношенні до прийнятих на останньому з'їзді ССУК резолюцій і постанов. Із важливіших успіхів у нашій праці була розбудова Фонду „Поміч Україні" і пов'язана з тим інтенсивна допомога в трьох напрямках: українським втікачам, українцям у Польщі і родинам переслідуваних українців. Допомогу до Південної Америки висилають поодинокі філії з інших фондів, які збирають на ту ціль. На окреме відмічення у збіркових кампаніях Фонду „Поміч Україні" заслуговує мґр О.Сливинський з Вінніпегу, який своїми стараннями і послідовною працею здобув великі осяги і може служити іншим філіям за приклад.

Дальший успіх нашої праці — це нав'язання особистих контактів з поодинокими філіями, особливо відвідини головою Централі філій Тандер Бей, Едмонтону, Монтреалю і Гамілтону, а заступником голови філії Ст. Кетеринсу. Співпраця ССУК з іншими організаціями, а зокрема церковними проводами, не тільки принесла користь нам, але також у висліді допомогла багатьом потребуючим українцям, і через це координація нашої допомоги є більше ефективна.

Своє звітування І.Кушпета закінчила подякою за співпрацю та висловила бажання, щоб ми, особливо в теперішньому часі важкої господарської кризи в Польщі, запевнили допомогу українським дітям і родинам, дальшу допомогу біженцям та вже тепер заплянували допомогу нашим братам і сестрам в Арґентині з огляду на непевність їхнього економічного й політичного майбутнього.

Потім звітували голови і представники організацій. Кожна філія, навіть наймолодша, недавно заснована, працює інтенсивно у своїй місцевості. Характер їхньої праці дещо відмінний, але всіх єднає одна ціль — допомога ближньому. Торонто — найбільша філія, і не тільки своїми програмами, числом членів, різними урядовими допомогами і доброю господаркою, але вона стоїть на першому місці, якщо йдеться про її фінанси і бюджет. Філія має цілоденне бюро порад і сталих працівників для дальшої розбудови своєї праці.

Варто підкреслити здібність і успішну працю таких філій: Монтреаль, Тандер Бей і Оттава, які відзначаються добрими збірковими акціями „Поміч Україні", а також стилем праці, який є тісно пов'язаний з рештою громади у тих місцевостях. Відчувається, що Суспільна Служба є власністю всієї громади і втішається її підтримкою.

Філії Гамілтон і Ст. Кетеринс — це відносно молоді філії і за минулий рік також пробили жертвенну працю, допомагаючи українцям поза Канадою, як також опікуються тими, які недавно прибули.

Філія Віндзор має майже цілком відмінний характер від інших філій. Це старші громадяни, які ведуть інтенсивну працю, взаємно допомагаючи, а також здобулися на побудову окремого будинку-апартаменту для сеньйорів.

З великим подивом треба дивитися на наймолодшу філію Саскатун (зорганізована 5-го березня ц.р.) і дати признання для її голови, який потрудився на конференцію з далекого заходу Канади. Ця філія має здорову підставу, тому що є заложена бажанням і при допомозі КУК та інших організацій в Саскатуні.

І накінець — наша найстарша філія Вінніпеґ, яка не тільки веде працю на терені Манітоби і має найкращі успіхи у збіркових кампаніях „Поміч Україні", але також репрезентує нас у Централі КУК у Вінніпеґу.

Завдяки збірковим акціям і жертвенности наших канадських українців, Суспільна Служба Українців Канади змогла в 1981 році допомогти більшими сумами грошей потребуючим братам і сестрам, а саме: 16 великих посилок родинам переслідуваних українців — 8,331.72 дол.; українським родинам у Польщі — 7,148.75 дол. (готівка і 28 посилок); українським біженцям поза Канадою, головно у Відні — 9,234.05 дол. (готівкою і 58 посилок), українським іміґрантам в Канаді 1,200 дол., українським дисидентам у вільному світі — 840 дол.; разом допомоги з Фонду „Поміч Україні" — 26,755.17 дол. Крім цього, вислано до Північної Америки 78 посилок і готівкою 2,626.60 дол., так що усі допомоги в 1981 році досягли суму 29,381.77 дол.

В коротких словах делеґати центральних українських організацій звітували про свою харитативну ділянку, а саме: Марія Тимків — за ОЖ ЛВУ, Анна Бардин — за ОУК, Дарія Ґошуляк — за ЛУКЖ і Юлія Головата — за СУК. Після звідомлень і при співучасті присутніх у виміні думок і дискусій, Конфереція закінчено постановами, які дадуть дальший напрям праці до наступного з'їзду Суспільної Служби Українців Канади в 1983 році

В.Лучків

Вступайте в члени УНСоюзу!

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УКРАЇНСЬКА УЧАСТЬ В СВІТОВОМУ ЧЕМПІОНАТІ КОПАНОГО М'ЯЧА

У неділю, 13-го червня ц.р., в Еспанії розпочався черговий світовий чемпіонат копаного м'яча, в якому бере участь 23 національній одна міжнародна репрезентації з різних континентів. В той час, як на стадіонах в більших містах Еспанії в згаданому вище числі учасників змагаються навіть репрезентації таких країн, як Шотляндія, Північна Ірляндія, не говорячи вже про Камерун, Альжир, Кувейт й інші, українські спортовці примушені виступати в збірній СССР, тобто в ролі слуг Росії. Саме ця репрезентація не повинна б бути допущена в такому інтернаціональному складі до чемпіонату світу, але „спортові батьки" західнього світу чомусь ще не звертають уваги на російський імперіялізм теж і у спортовій ділянці.

До речі, участь СССР в цій черговій рунді світового чемпіонату виробили саме українські спортовці при меншому вкладі теж грузинських талантів. Цим вони доказали (не перший вже раз), що могли б успішно репрезентувати Україну на цьому найвищому світовому рівні. В подібному відношенні продовжує збірна СССР змагатися також і в Еспанії. В першій зустрічі 14-го червня ц.р. з репрезентацією Бразилії збірна російської імперії зазнала поразки 1:2. На початку змагань спортовці „слуги" СССР показали, що вміють грати і навіть вели 1:0, що його здобув українець Андрій Баль, уродженець села Роздолу на Львівщині. Одначе в дальшому ході гри, коли бразилійці, бездоганно володіючи технікою, почали вкладити свої серця до змагань; вони не тільки перебрали ініціятиву, але й здобули переможній вислід 2:1.

В другій зустрічі з новиком світового чемпіонату, яким є репрезентація Нової Зеляндії, збірна СССР очікувано виграла „сухим" вислідом 3:0. Цим разом долю змагань перерішили знову українці — Олег Блохін з Києва виробив позицію Юрієві Ґаврілові, який здобув ведення 1:0. В 48-ій хвилині Олег підніс вислід до 2:0, а в 69-ій хвилині з його подачі українець, теж з Києва, Сергій Балтача, устійнив вислід змагань 3:0. Крім згаданих, у збірній СССР виступають ще такі українські змагуни: Анатолій Дем'яненко, Леонід Буряк, Володимир Безсонів і в резерві воротар Віктор Чанов, усі з київського „Динамо". З інших неросійських футболістів примушені виступати — Теніз Сулаквелідзе, Александер Чівадзе, Віталій Дараселя і Рамаз Шенґелія, усі грузини з Тбіліського „Динамо". Хорен Оганесян, арм'янин, Ваґіз Хідіватулін, і Сергій Боровський, білорус з Мінська.

З російських клюбів виступають: Ґаврівов, Ромацев, В. Чанов, Радіонов, Дасаєв і Суслопаров. Очолює збірну Константин Бєсков, але до відповідальности спортові політруки призначили теж таких найвизначніших тренерів, як, наприклад, Валерія Лобановського з київського „Динамо" і тренера грузина з Тбілісі. Це — незавидна доля цих двох неросійських тренерів, вони мусять переказувати вказівки старшого брата Бєскова, якого зобов'язали витягнути з „націоналістів" усі фізичні сили. Про це, що збірна СССР не зайде далеко, не треба сумніватися. Дарма що Бєсков після зустрічі з репрезентацією Нової Зеляндії відмітив, що його збірна ще не осягнула бажаного рівня. Такого рівня вона ніколи не осягне, бо нова ґенерація українців, грузинів й інших національностей виконують тільки свої обов'язки „слугів" імперії, тобто відробляють панщину. З повними фізичними і духовими силами в копаному м'ячі вони грають тільки в своїх рідних клюбах. Вони свідомі того і про це вже відкрито висловлюються у зустрічах поза СССР, що їх успіхи ідуть на конто Росії.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЄВГЕН КУЛЬЧИЦЬКИЙ, член УНС 174-го Відд. Т-ва „Пласт" в Дітройті, Міч., помер 22-го березня 1982 року на 79-му році життя. Нар. 1903 р. у Львові, Зах. Україна. Членом УНС став у 1962 р. Залишив у смутку дружину, брата, сестру і дальшу родину. Похорон відбувся 26-го березня 1982 року на цвинтарі Оливної Гори в Дітройті, Міч.

Вічна Йому Пам'ять!
Атанас Слюсарчук, секр.

АННА ВАСИЛЮК, член УНС Відд. 353-го Т-ва „Запорозька Січ" в Ню Бравсвіку, Н.Дж., померла 15-го березня 1982 р. на 89-му році життя. Нар. 1892 р. в Перекальцю, Україна. Членом УНС стала в 1938 р. Залишила в смутку мужа Миколу, сина Стефана, дочки Марію та Ольгу, внуків та правнуків. Похорон відбувся 17-го березня 1982 р. на цвинтарі св. Петра в Ню Брансвіку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Дарія Оріховська, секр.

МИКОЛА ВАВРИКІВ, член УНС Відд. 320-го Б-ва Пресвятої Тройці в Балтиморі, Мд., помер 17-го березня 1982 р. на 83-му році життя. Нар. 1899 року в Бережанах, Зах. Україна. Членом УНС став в 1949 р. Залишив в смутку п'ять дочок: Теодору, Анну, Стефанію, Михайлину і Марію; двох синів Славка і Романа; 23-ох внуків і 15-ть правнуків. Похорон відбувся 20-го березня 1982 р. на цвинтарі св. Михаїла в Балтиморі, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Малко, секр.

КСЕНЯ КОСМИНА, член УНС Відд. 342-го Т-ва „Запорозька Січ" в Картереті, Н. Дж., померла 14-го березня 1982 року на 86-му році життя. Нар. 9-го вересня 1895 року в Черчі, Зах. Україна. Членом УНС стала в 1915 році. Залишила в смутку Стефана, Карла і Анну. Похорон відбувся 17-го березня 1982 року на цвинтарі „Алпайн Семетері" в Перт Амбою, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Єлисавета Поґода, секр.

ХРИСТИНА ФЕДЧИШИН, член УНС Відд. 481-го ім. Івана Франка в Карнеґі, Па., померла 22-го березня 1982 р. Народилася 24-го липня 1892 року в Озірній, Україна. Членом УНС стала в 1950 році Залишила в смутку дочку Ярославу Шараневич. Похорон відбувся 25-го березня 1982 р. на цвинтарі Святої Тройці в Карнеґі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Гелен Возняк, секр.

ГРИГОРІЙ ОНИЩАК, член УНС Відд. 379-го св. Юрія в Чикаґо, Ілл., помер 19-го березня 1982 року. Нар. 1-го січня 1902 року в Хлопчицях коло Рудок, Україна. Членом УНС став у 1951 році. Залишив у смутку дружину Софію, синів Мирона і Вацлава з родинами, вісім внуків і двох правнуків. Похорон відбувся 22-го березня 1982 -го року на цвинтарі св. Миколая в Чікаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

ГРИГОРІЙ УНІЯТ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл., помер 20-го березня 1982 року на 60-му році життя. Нар. 5-го жовтня 1922 року в Дубівцях коло Тернополя, Україна. Членом УНС став у 1951 році. Залишив у смутку сестру Стефанію, брата Петра і родину Сенників. Похорон відбувся 24-го березня 1982 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

СТЕПАН БІЛИК, член УНС Відд. 452-го „Клюбу української молоді" в Іст Чикаґо, Інд., помер 24-го березня 1982 року на 64-му році життя. Нар. в Іст Чикаґо, Інд. Членом УНС став у 1939 році. Залишив у смутку дружину Дженні, дочку Мері Енн і сина Стефана. Похорон відбувся 27-го березня 1982 року на цвинтарі Св. Хреста в Каламет Сіті, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія Сцібайло, секр.

АННА СТУХЛЯК, член УНС Відд. 2-го, в Мт. Кармел, Па. Померла 19-го березня 1982 р. на 84-му році життя. Нар. 11-го травня 1897 року в Шамокіні, Па. Членом УНС стала в 1922 році. Залишила в смутку дітей: Марту, Йосифа, Анну, Олену, Марію, Ірену, Маріяну, о. Івана Стухляка, Рассел, Емілію; 14 внуків і вісім правнуків. Похорон відбувся 22-го березня 1982 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Мт. Кармел, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Моніка Писарчук, секр.

АННА КУХАР, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл., померла 5-го квітня 1982 року на 91-му році життя. Нар. 25-го грудня 1890-го року в Полянках коло Ліска, Україна. Членом УНС стала 1939 року. Залишила в смутку дочку Ольгу Капулос і Рожу Міхалік. Похорон відбувся 8-го квітня 1982 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Василь Семків, секр.

ГРИГОРІЙ КОЛОДЕЙЧИК, член УНС Відд 306-го ім. Івана Франка в Лінден, Н.Дж., помер на 69-му році життя. Нар. 16-го травня 1913 року в Скрентоні, Па. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Мельвіна, дві доньки Дороту і Христину і четверо внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Ґертруди в Равей, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Анна Жуйко, секр.

ВАРВАРА ШЕРЕМЕТА, член УНС Відд. 94-го ім. Маркіяна Шашкевича в Гемтремку, Міч. померла 11-го березня 1982 р. на 84-му році життя. Нар. 1897 року в Сокалі, Україна. Членом УНС стала в 1933 році. Залишила в смутку мужа Гаррі, синів Михайла і Едварда, сестри Антонію і Катерину і ближчу і дальшу родину в ЗСА і Канаді. Похована 15-го березня 1982 р. на цвинтарі „Мт. Олівет" в Дітройті, Міч.

Вічна Їй Пам'ять!
Роман Татарський, секр.